

L. S.

Bij het verschijnen van dit nummer van het Tijdschrift voor Tandheelkunde viert het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap zijn zilveren feest.

Er zal wel geen tandheelkundige in ons land gevonden worden, die niet doordrongen is van de groote beteekenis van dit feit, die niet van harte deelneemt aan deze feestvreugde.

Het kan niet worden ontkend, dat het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap een machtige hefboom is geweest voor onzen stand en onze wetenschap. Steeds stond het pal waar het betrof de belangen van ons beroep te verdedigen, en waar het noodig was, in vergaderingen en bij onze hooge regeering, drong het aan op verbeteringen.

De afgelopen vijftientig jaren zijn rijk aan gebeurtenissen geweest.

Klein begonnen, is het Genootschap langzamerhand een lichaam van groot gewicht en van invloed geworden.

Is het dan niet natuurlijk, dat elk rechtgeaard beroeps-
genoot in ons vaderland oprecht deelneemt aan dit
feest, en is het dan niet even van zelf sprekend, dat
het Tijdschrift voor Tandheekunde deze gebeurtenis
in 't bijzonder memoreert, en kan het anders dan dat
de redactie deze gelegenheid te baat neemt om den
jubelaris een hartelijk „dat het groeie en bloeie” toe te
roepen?